

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชา
กิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยครู โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากร คือ
อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู จำนวน 137 คน จากวิทยาลัยครู 23 แห่งทั่วประเทศ
ซึ่งแบ่งเป็น 6 กลุ่มวิทยาลัยครู ได้แก่ กลุ่มนครหลวง กลุ่มภาคกลาง กลุ่มภาคเหนือ
กลุ่มภาคตะวันตก กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกลุ่มภาคใต้ ได้รับแบบสอบถาม
จากอาจารย์พลศึกษาคืนมา 132 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.35

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และหาค่าความแปรปรวนเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชา
กิจกรรมพลศึกษาของกลุ่มประชากรทั้ง 6 กลุ่ม นำเสนอในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชายมีอายุระหว่าง 31-35 ปี ส่วนใหญ่มีวุฒิ
ระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ที่ทำการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในระดับอุดม
ศึกษาระหว่าง 6-10 ปี จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในแต่ละสัปดาห์
ส่วนใหญ่สอนระหว่าง 11-15 ชั่วโมง ส่วนใหญ่สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในแต่ละภาค
เรียน 4 วิชาขึ้นไป จำนวนนักศึกษาที่อาจารย์พลศึกษารับผิดชอบทั้งหมดในวิชากิจกรรม
พลศึกษาตั้งแต่ 101 คนขึ้นไป ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมประชุม อบรม
หรือสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลวิชากิจกรรมพลศึกษา นอกจาก
งานด้านการสอนส่วนใหญ่ยังทำงานด้านอื่นอีก

2. ปัญหาการเปรียบเทียบการวัดและประเมินผล

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงประสบปัญหาในระดับมาก คือ
อาจารย์ผู้สอนที่ความระบียบการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน นอกจากนั้นอาจารย์

พลศึกษา ประสบัญญาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางประสบัญญาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูอย่างลึกซึ้ง อาจารย์ผู้สอนที่ความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน ระเบียบบางอย่างจะต้องผ่านผู้บริหารก่อนทำให้เกิดความล่าช้า เช่นกรณีที่นักศึกษาจะขอยกเลิกวิชาเรียน นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบัญญาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ ประสบัญญาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูอย่างลึกซึ้ง อาจารย์ผู้สอนที่ความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบัญญาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันตกประสบัญญาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ ระเบียบการวัดและประเมินผลเมื่อนำมาใช้โดยแผนกทะเบียนไม่มีการปรึกษานักเรียน อาจารย์ผู้สอนที่ความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน ระเบียบบางอย่างจะต้องผ่านผู้บริหารก่อนทำให้เกิดความล่าช้า เช่นกรณีที่นักศึกษาจะขอยกเลิกวิชาเรียน ระเบียบการวัดและประเมินผลคลุมเครือในเรื่องคะแนนเก็บระหว่างภาค นักศึกษาที่สอบตกแล้วให้เรียนซ้ำอีก 1 ภาคเรียน นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูอย่างลึกซึ้ง อาจารย์ผู้สอนไม่ชี้แจงให้นักศึกษาทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่ตนสอน อาจารย์ผู้สอนขาดความสนใจที่จะศึกษาระเบียบการวัดและประเมินผล เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนด้วยระดับคะแนน "2" ถือว่าสอบได้ นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบัญญาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประสบัญญาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ ระเบียบการวัดและประเมินผลเมื่อนำมาใช้โดยแผนกทะเบียนไม่มีการปรึกษานักเรียน อาจารย์ผู้สอนที่ความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูอย่างลึกซึ้ง ระเบียบบางอย่างจะต้องผ่านผู้บริหารก่อนทำให้เกิดความล่าช้า เช่น กรณีที่นักศึกษาจะขอยกเลิกวิชาเรียน เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนด้วยระดับคะแนน "2" ถือว่าสอบได้ นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบัญญาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ประสบปัญหาในระดับมาก
เรียงตามลำดับ คือ นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครู
อย่างลึกซึ้ง อาจารย์ผู้สอนขาดความสนใจที่จะศึกษาระเบียบวัดและประเมินผล อาจารย์
ผู้สอนที่ความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน ระเบียบบางอย่างจะต้อง
ผ่านผู้บริหารก่อนทำให้เกิดความล่าช้า เช่นกรณีที่นักศึกษาจะขอยกเลิกวิชาเรียน นอกจาก
นั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

เมื่อรวมทุกกลุ่มวิทยาลัยครูแล้ว อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก
เรียงตามลำดับคือ นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครู
อย่างลึกซึ้ง อาจารย์ผู้สอนที่ความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน
ระเบียบบางอย่างจะต้องผ่านผู้บริหารก่อนทำให้เกิดความล่าช้า เช่นกรณีที่นักศึกษาจะขอ
ยกเลิกวิชาเรียน นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับปัญหาคำแนะนำการวัดและประเมิน
ผลของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ผลการทดสอบรายคู่ปัญหาคำแนะนำการวัดและประเมินผลของอาจารย์พลศึกษา
ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงกับกลุ่มภาคกลางมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ส่วนอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มอื่น ๆ มีปัญหาคำแนะนำนี้ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัญหาคำแนะนำแบบทดสอบทักษะ

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงประสบปัญหาในระดับมาก เรียง
ตามลำดับคือ การขาดคู่มือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบ
ทักษะก็หาบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน การไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐานและ
เชื่อถือได้สำหรับนักศึกษาไทย ความไม่เหมาะสมของแบบทดสอบทักษะต่างประเทศเมื่อ
นำมาใช้กับนักศึกษาไทย การขาดความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนร่วมกันในการสร้าง
แบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบทักษะที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเองยังมีมาตรฐานไม่เพียงพอ
แบบทดสอบทักษะมาตรฐานบางแบบมีรายการทดสอบมากเกินไป ในการทดลองเพื่อสร้าง
แบบทดสอบทักษะก็หาหากลุ่มตัวอย่างได้ยาก แบบทดสอบบางแบบใช้เวลาในการทดสอบ

มากขึ้นไป แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้อุปกรณ์ราคาแพงและหาได้ยาก

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐานและเชื่อถือได้สำหรับนักศึกษาไทย ความไม่เหมาะสมของแบบทดสอบทักษะต่างประเทศเมื่อนำมาใช้กับนักศึกษาไทย แบบทดสอบทักษะที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเองยังมีมาตรฐานไม่เพียงพอ การขาดความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนร่วมกันในการสร้างแบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้อุปกรณ์ราคาแพงและหาได้ยาก ในการทดลองเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาหากลุ่มตัวอย่างได้ยาก แบบทดสอบทักษะกีฬาบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน แบบทดสอบทักษะมาตรฐานบางแบบมีรายการทดสอบมากเกินไป แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้เวลาในการทดสอบมากเกินไป

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ แบบทดสอบทักษะกีฬาบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน การขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้อุปกรณ์ราคาแพงและหาได้ยาก ในการทดลองเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาหากลุ่มตัวอย่างได้ยาก แบบทดสอบทักษะที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเองยังมีมาตรฐานไม่เพียงพอ ความไม่เหมาะสมของแบบทดสอบทักษะต่างประเทศเมื่อนำมาใช้กับนักศึกษาไทย แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้เวลาในการทดสอบมากเกินไป การไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐานและเชื่อถือได้สำหรับนักศึกษาไทย การขาดความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนร่วมกันในการสร้างแบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบทักษะมาตรฐานบางแบบมีรายการทดสอบมากเกินไป

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันตกประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ แบบทดสอบทักษะบางแบบมีรายการทดสอบมากเกินไป แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้อุปกรณ์ราคาแพงและหาได้ยาก ความไม่เหมาะสมของแบบทดสอบทักษะต่างประเทศเมื่อนำมาใช้กับนักศึกษาไทย แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้เวลาในการทดสอบมากเกินไป แบบทดสอบทักษะกีฬาบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน การขาดความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนร่วมกันในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐานและเชื่อถือได้สำหรับนักศึกษาไทย ในการทดลองเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา

หากลุ่มตัวอย่างไค้ยาก แบบทดสอบทักษะที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเองยังมีมาตรฐานไม่เพียงพอ การชาคู่มือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้อุปกรณ์ราคาแพงและหาไค้ยาก ในการทดลองเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะก็หาหากลุ่มตัวอย่างไค้ยาก แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้เวลาในการทดสอบมากเกินไป ความไม่เหมาะสมของแบบทดสอบทักษะต่างประเทศเพื่อนำมาใช้กับนักศึกษาไทย แบบทดสอบทักษะก็หาบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน การชาคู่มือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การชาคความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนรวมกันในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐานและเชื่อถือไค้สำหรับนักศึกษาไทย แบบทดสอบทักษะที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเองยังมีมาตรฐานไม่เพียงพอ แบบทดสอบทักษะมาตรฐานบางแบบมีรายการทดสอบมากเกินไป

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐานและเชื่อถือไค้สำหรับนักศึกษาไทย ความไม่เหมาะสมของแบบทดสอบทักษะต่างประเทศเมื่อนำมาใช้กับนักศึกษาไทย แบบทดสอบทักษะก็หาบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน การชาคู่มือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบบางแบบใช้อุปกรณ์ราคาแพงและหาไค้ยาก การชาคความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนรวมกันในการสร้างแบบทดสอบทักษะ ในการทดลองเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะก็หาหากลุ่มตัวอย่างไค้ยาก แบบทดสอบทักษะที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเองยังมีมาตรฐานไม่เพียงพอ แบบทดสอบทักษะมาตรฐานบางแบบมีรายการทดสอบมากเกินไป แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้เวลาในการทดสอบมากเกินไป

เมื่อรวมทุกกลุ่มวิทยาลัยครูแล้ว อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การชาคู่มือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบทักษะก็หาบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน ความไม่เหมาะสมของแบบทดสอบทักษะต่างประเทศเมื่อนำมาใช้กับนักศึกษาไทย แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้อุปกรณ์ราคาแพงและหาไค้ยาก การไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐานและเชื่อถือไค้สำหรับนักศึกษาไทย ในการทดลองเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะก็หาหากลุ่มตัวอย่างไค้ยาก การชาคความร่วมมือ

จากอาจารย์ผู้สอนร่วมกันในการสร้างแบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบทักษะที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเองยังมีมาตรฐานไม่เพียงพอ แบบทดสอบทักษะบางแบบใช้เวลาในการทดสอบมากเกินไป แบบทดสอบทักษะมาตรฐานบางแบบมีรายการทดสอบมากเกินไป

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับปัญหาด้านแบบทดสอบทักษะของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัญหาการดำเนินการวัดผลด้านความรู้

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อยทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถออกข้อสอบเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนภาคปลายเพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย ความรู้ในวิชากิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่มาจากการฝึกปฏิบัติจริง ดังนั้นการออกข้อสอบชนิดข้อเขียนจึงทำได้ยาก อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการวิเคราะห์ของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการสังเคราะห์ของนักศึกษา คะแนนในการสอบข้อเขียนปลายภาคมีน้อยนักศึกษามิหวังผลจากการสอบข้อเขียน อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญที่จะออกข้อสอบเพื่อความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ คะแนนในการสอบข้อเขียนปลายภาคมีน้อยนักศึกษามิหวังผลจากการสอบข้อเขียน อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการนำไปใช้ของนักศึกษา ความรู้ในวิชากิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่มาจากการฝึกปฏิบัติจริง ดังนั้นการออกข้อสอบชนิดข้อเขียนจึงทำได้ยาก อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการวิเคราะห์ของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาเพียงพอในการออกข้อสอบข้อเขียน คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อยทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถออกข้อสอบเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาค เพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการออกข้อสอบแบบปรนัย นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาคเพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย ความรู้ในวิชากิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่มาจากการฝึกปฏิบัติจริงดังนั้นการออกข้อสอบชนิดข้อเขียนจึงทำได้ยาก อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการสังเคราะห์ของนักศึกษา คะแนนในการสอบข้อเขียนปลายภาคมีน้อยนักศึกษามิหวังผลจากการสอบข้อเขียน นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันตกประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ คะแนนในการสอบข้อเขียนปลายภาคมีน้อยนักศึกษามิหวังผลจากการสอบข้อเขียน นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาคเพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาเพียงพอในการออกข้อสอบข้อเขียน อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการนำไปใช้ของนักศึกษา คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อยทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถออกข้อสอบเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการวิเคราะห์ของนักศึกษา นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการนำไปใช้ของนักศึกษา คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อยทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถออกข้อสอบเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการวิเคราะห์ของนักศึกษา คะแนนในการสอบข้อเขียนปลายภาคมีน้อยนักศึกษามิหวังผลจากการสอบข้อเขียน นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาคเพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาคเพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อยทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถออกข้อสอบ

เกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการวิเคราะห์ของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาเพียงพอในการออกข้อสอบข้อเขียน อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการสังเคราะห์ของนักศึกษา ความรู้ในวิชากิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่มาจากการฝึกปฏิบัติจริง ดังนั้นการออกข้อสอบชนิดข้อเขียนจึงทำได้ยาก อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการออกข้อสอบแบบปรนัย อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการนำไปใช้ของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา คะแนนในการสอบข้อเขียนปลายภาคมีน้อยนักศึกษามิหวังผลจากการสอบข้อเขียน

เมื่อรวมทุกกลุ่มวิทยาลัยครูแล้ว อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก เรื่องตามลำดับคือ นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาคเพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อยทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถออกข้อสอบเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ คะแนนในการสอบข้อเขียนปลายภาคมีน้อยนักศึกษามิหวังผลจากการสอบข้อเขียน อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการวิเคราะห์ของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการนำไปใช้ของนักศึกษา ความรู้ในวิชากิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่มาจากการฝึกปฏิบัติจริง ดังนั้นการออกข้อสอบชนิดข้อเขียนจึงทำได้ยาก อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการที่จะออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการสังเคราะห์ของนักศึกษา นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการวัดผลด้านความรู้ของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05

ผลการทดสอบรายกลุ่มปัญหาการดำเนินการวัดผลด้านความรู้ ของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันตก กับกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มอื่น ๆ มีปัญหาคำนี้นี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ปัญหาการดำเนินการวัดผลค่านิยมสมรรถภาพทางกาย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงประสบปัญหาในระดับมาก เรื่องความสำคัญคือ การขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้ จึงทำให้นักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำการทดสอบมีเวลาว่างมาก การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา การวัดสมรรถภาพทางกายโดยอาจารย์ผู้สอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก การแปลผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายในแต่ละค่านำให้เป็นคะแนนได้ยาก การวัดสมรรถภาพทางกายมีรายการที่จะวัดหลายอย่างทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก ในการรวมคะแนนจากผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกรายการของนักศึกษาต้องใช้เวลามาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมได้ การวัดไม่ครบทุกค่านำให้ยากต่อการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา นักศึกษาที่ทดสอบไม่ครบตามรายการทดสอบนั้นมักหาเวลาทดสอบเพิ่มเติมให้ครบได้ยาก

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางประสบปัญหาในระดับมาก เรื่องความสำคัญคือ การวัดไม่ครบทุกค่านำให้ยากต่อการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา การวัดสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้ จึงทำให้นักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำการทดสอบมีเวลาว่างมาก การขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายโดยอาจารย์ผู้สอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก นักศึกษาที่ทดสอบไม่ครบตามรายการทดสอบมักหาเวลาทดสอบเพิ่มเติมให้ครบได้ยาก การแปลผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายในแต่ละค่านำให้เป็นคะแนนได้ยาก ในการรวมคะแนนจากผลของการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกรายการของนักศึกษาต้องใช้เวลามาก การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนค่านิยมสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา การวัดสมรรถภาพทางกายมีรายการที่จะวัดหลายอย่างทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมได้

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือประสบปัญหาในระดับมาก เรื่องความสำคัญคือ การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนค่านิยมสมรรถภาพทางกาย

ของนักศึกษา การวัดสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้ จึงทำให้นักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำการทดสอบมีเวลาว่างมาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมได้ การขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายโดยอาจารย์ผู้สอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก การวัดไม่ครบทุกด้านทำให้ยากต่อการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา การวัดสมรรถภาพทางกายมีรายการที่จะวัดหลายอย่างทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก การแปลผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายในแต่ละด้านทำให้เป็นคะแนนได้ยาก นักศึกษาที่ทดสอบไม่ครบตามรายการทดสอบนั้นมักหาเวลาทดสอบเพิ่มเติมให้ครบได้ยาก ในการรวมคะแนนจากผลของการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกรายการของนักศึกษาต้องใช้เวลามาก

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดั้มมาก เรียงตามลำดับคือ การขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายมีรายการที่จะวัดหลายอย่างทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก การวัดไม่ครบทุกด้านทำให้ยากต่อการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา การวัดสมรรถภาพทางกายโดยอาจารย์ผู้สอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก ในการรวมคะแนนจากผลของการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกรายการของนักศึกษาต้องใช้เวลามาก การวัดสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำการทดสอบมีเวลาว่างมาก การแปลผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายในแต่ละด้านทำให้เป็นคะแนนได้ยาก นักศึกษาที่ทดสอบไม่ครบตามรายการทดสอบนั้นมักหาเวลาทดสอบเพิ่มเติมให้ครบได้ยาก การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมได้

อาจารย์พลศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดั้มมาก เรียงตามลำดับคือ การวัดสมรรถภาพทางกายมีรายการที่จะวัดหลายอย่างทำให้เปลืองเวลามาก การขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมได้ การวัดสมรรถภาพทางกายโดยอาจารย์ผู้สอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสีย

เวลามาก การแปลผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายในแต่ละค้ำนทำให้เป็นคะแนนได้ยาก การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนค้ำนสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา การวัดไม่ครบทุกค้ำนทำให้ยากต่อการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา การวัดสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำการทดสอบมีเวลาร่างมาก ในการรวมคะแนนจากผลของการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกรายการของนักศึกษาต้องใช้เวลามาก นักศึกษาที่ทดสอบไม่ครบตามรายการทดสอบนั้นมักหาเวลาทดสอบเพิ่มเติมให้ครบได้ยาก

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายโดยอาจารย์ผู้สอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก การวัดไม่ครบทุกค้ำนทำให้ยากต่อการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา การวัดสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำการทดสอบมีเวลาร่างมาก การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนค้ำนสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมได้ ในการรวมคะแนนจากผลของการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาต้องใช้เวลามาก การวัดสมรรถภาพทางกายมีรายการที่จะวัดหลายอย่างทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก นักศึกษาที่ทดสอบไม่ครบตามรายการทดสอบนั้นมักหาเวลาทดสอบเพิ่มเติมให้ครบได้ยาก การแปลผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายในแต่ละค้ำนทำให้เป็นคะแนนได้ยาก

เมื่อรวมทุกกลุ่มวิทยาลัยครูแล้ว อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายมีรายการที่จะวัดหลายอย่างทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก การวัดสมรรถภาพทางกายโดยอาจารย์ผู้สอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก การวัดสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำการทดสอบมีเวลาร่างมาก การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบผลคะแนนค้ำนสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา การวัดไม่ครบทุกค้ำนทำให้ยากต่อการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมได้ การแปลผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายในแต่ละค้ำนทำให้

เป็นคะแนนได้ยาก ในการรวมคะแนนจากผลของการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกรายการ ของนักศึกษาต้องใช้เวลามาก นักศึกษาที่ทดสอบไม่ครบตามรายการทดสอบนั้นมักหาเวลา ทดสอบเพิ่มเติมให้ครบได้ยาก

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการวัดผลค่าน สมรรถภาพทางกายของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ปัญหาการดำเนินการวัดผลค่านทักษะ

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงประสบปัญหาในระดับมาก เรียง ตามลำดับคือ การวัดทักษะน้อยรายการเกินไปทำให้ไม่ครอบคลุมทักษะของกีฬานั้น ๆ การ ให้คะแนนทักษะกีฬาโดยการประเมินค่าการกระทำจากการสอบเพียงครั้งเดียวทำให้เกิด การผิดพลาดได้ การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนค่านทักษะกีฬาของนัก ศึกษา ในการวัดผลทางค่านทักษะกีฬาอาจารย์ผู้สอนไม่มีผู้ช่วยทำให้เกิดความล่าช้ามาก การวัดทักษะกีฬาเฉพาะตัวมีทักษะที่จะวัดหลายรายการทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก การวัด ทักษะกีฬาไม่สามารถจะหาพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังรออยู่มีเวลา ว่างมาก นักศึกษาสนใจการแข่งขันมากกว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว การทดสอบทักษะ เป็นทีมใช้เวลามาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถเลือกใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาที่เหมาะสม กับความสามารถของนักศึกษาได้ เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะกีฬามีน้อย อาจารย์ ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนค่านทักษะกีฬาที่เหมาะสมได้ อาจารย์ ผู้สอนไม่สามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการทางค่านทักษะกีฬา การวัดทักษะมาก เกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายและให้ความสนใจน้อยลง การแปลผลที่ได้จาก ทักษะแต่ละ รายการออกมาเป็นคะแนนทำได้ยาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้ครอบคลุมทักษะย่อยทุกรายการได้ นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหา ในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางประสบปัญหาในระดับมาก เรียง ตามลำดับคือ การให้คะแนนทักษะกีฬาโดยการประเมินค่าการกระทำจากการสอบเพียง ครั้งเดียวทำให้เกิดการผิดพลาดได้ การวัดทักษะน้อยรายการเกินไปทำให้ไม่ครอบคลุม ทักษะของกีฬานั้น ๆ การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนค่านทักษะกีฬา

ของนักศึกษา นักศึกษาสนใจการแข่งขันมากกว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว การทดสอบทักษะเป็นทีมใช้เวลานานมาก เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะกีฬามีน้อย อาจารย์ผู้สอนมีภาระค่านอื่นมากจนไม่มีเวลาทำการวัดทักษะกีฬานอกเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การวัดทักษะกีฬาไม่สามารถจะทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังรออยู่มีเวลาว่างมาก ในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬาอาจารย์ผู้สอนไม่มีผู้ช่วยทำให้เกิดความล่าช้ามาก การแปลผลที่ได้จากทักษะแต่ละรายการออกมาเป็นคะแนนทำได้ยาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้ครอบคลุมทักษะย่อยทุกรายการได้ การวัดทักษะกีฬาเฉพาะตัวมีทักษะที่จะวัดหลายรายการทำให้สิ้นเปลืองเวลา อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนด้านทักษะกีฬาให้เหมาะสมได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการทางด้านทักษะกีฬา การวัดทักษะมากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายและให้ความสนใจน้อยลง อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้มีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรงได้ นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูประสมปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือประสมปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การให้คะแนนทักษะกีฬาโดยการประเมินค่าการกระทำจากการสอบเพียงครั้งเดียวทำให้เกิดการบิดพลิ้วได้ การวัดทักษะน้อยรายการเกินไปทำให้ไม่ครอบคลุมทักษะของกีฬานั้น ๆ การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนด้านทักษะกีฬาของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การวัดทักษะกีฬาไม่สามารถจะทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังรออยู่มีเวลาว่างมาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนด้านทักษะกีฬาให้เหมาะสมได้ อาจารย์ผู้สอนมีภาระค่านอื่นมากจนไม่มีเวลาทำการวัดทักษะกีฬานอกเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้ครอบคลุมทักษะย่อยทุกรายการได้ การวัดทักษะกีฬาเฉพาะตัวมีทักษะที่จะวัดหลายรายการทำให้สิ้นเปลืองเวลานาน นักศึกษาสนใจการแข่งขันมากกว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะกีฬามีน้อย อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการทางด้านทักษะกีฬา การวัดทักษะมากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายและให้ความสนใจน้อยลง อาจารย์ผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบทักษะ การทดสอบทักษะเป็นทีมใช้เวลานาน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้มีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรง

ได้ ในการวัดผลทางค่านักหัดก็ทำอาจารย์ผู้สอนไม่มีผู้ช่วยทำให้เกิดความลำบากมาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถเลือกใช้แบบทดสอบทักษะที่ทำได้เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาได้ การแปลผลที่ได้จากทักษะแต่ละรายการออกมาเป็นคะแนนทำได้ยาก

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดั้มมาก เรียงตามลำดับคือ การวัดทักษะมากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายและให้ความสนใจน้อยลง เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะที่หัดมีน้อย การวัดทักษะที่หัดเฉพาะตัวมีทักษะที่จะวัดหลายรายการทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนค่านักหัดที่หัดของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนมีภาระค่านอื่นมากจนไม่มีเวลามาทำการวัดทักษะที่หัดนอกเวลาเรียน นักศึกษาสนใจการแข่งขันมากกว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว การวัดทักษะน้อยรายการเกินไปทำให้ไม่ครอบคลุมทักษะของกีฬา นั้น ๆ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การวัดทักษะที่หัดไม่สามารถจะทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังรออยู่มีเวลาว่างมาก การให้คะแนนทักษะที่หัดโดยการประเมินค่าการกระทำจากการสอบเพียงครั้งเดียวทำให้เกิดการผิดพลาดได้ อาจารย์ผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบทักษะ การทดสอบทักษะเป็นหัดมีใช้เวลามาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้ครอบคลุมทักษะย่อยทุกรายการได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถเลือกใช้แบบทดสอบทักษะที่หัดให้เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนค่านักหัดที่หัดให้เหมาะสมได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนหัดจากการทางค่านักหัดที่หัด การแปลผลที่ได้จากทักษะแต่ละรายการออกมาเป็นคะแนนทำได้ยาก

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือประดั้มปัญหาในระดั้มมาก เรียงตามลำดับคือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะที่หัดมีน้อย อาจารย์ผู้สอนมีภาระค่านอื่นมากจนไม่มีเวลามาทำการวัดทักษะนอกเวลาเรียน การวัดทักษะที่หัดเฉพาะตัวมีทักษะที่จะวัดหลายรายการทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก การวัดทักษะมากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายและให้ความสนใจน้อยลง การทดสอบทักษะเป็นหัดมีใช้เวลามาก อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การให้คะแนนทักษะที่หัดโดยการประเมินค่าการกระทำจากการสอบเพียงครั้งเดียวทำให้เกิดการผิดพลาดได้

การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนทักษะกีฬาของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนทักษะกีฬาที่เหมาะสมได้ การวัดทักษะกีฬาไม่สามารถจะทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังรออยู่มีเวลาว่างมาก นักศึกษาสนใจการแข่งขันมากกว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว ในการวัดผลทางค่านทักษะกีฬาอาจารย์ผู้สอนไม่มีผู้ช่วยทำให้เกิดความล่าช้ามาก การวัดทักษะน้อยรายการเกินไปทำให้ไม่ครอบคลุมทักษะของกีฬานั้น ๆ การแปลผลที่ได้จากทักษะแต่ละรายการออกมาเป็นคะแนนทำได้ยาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้ครอบคลุมทักษะย่อยทุกรายการได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการทางค่านทักษะกีฬา อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้มีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรงได้ นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ ประสบปัญหาในระดับมาก

เรียงตามลำดับคือ การให้คะแนนทักษะกีฬาโดยการประเมินค่าการกระทำจากการสอบเพียงครั้งเดียวทำให้เกิดการผิดพลาดได้ เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะกีฬามีน้อย ในการวัดผลทางค่านทักษะกีฬาอาจารย์ผู้สอนไม่มีผู้ช่วยทำให้เกิดความล่าช้ามากอาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้ครอบคลุมทักษะย่อยทุกรายการได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนทักษะกีฬาที่เหมาะสมได้ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การวัดทักษะกีฬาไม่สามารถจะทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้จึงทำให้นักศึกษาที่ยังรออยู่มีเวลาว่างมาก การทดสอบทักษะเป็นทีมใช้เวลายาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบให้มีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรงได้ การวัดทักษะมากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายและให้ความสนใจน้อยลง อาจารย์ผู้สอนมีภาระค่านอื่นมากจนไม่มีเวลามาทำการวัดทักษะกีฬานอกเวลาเรียน การวัดทักษะน้อยรายการเกินไปทำให้ไม่ครอบคลุมทักษะของกีฬานั้น ๆ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถเลือกใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาให้เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาได้ การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนทักษะกีฬาของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการทางค่านทักษะกีฬา การแปลผลที่ได้จากทักษะแต่ละรายการออกมาเป็นคะแนนทำได้ยาก นักศึกษาสนใจการแข่งขันมาก

กว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว อาจารย์ผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบทักษะ การวัดทักษะก็ทำเฉพาะตัวมีทักษะที่จะวัดหลายรายการทำให้สิ้นเปลืองเวลา

เมื่อรวมทุกกลุ่มวิชาสัปดาห์แล้ว อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การให้คะแนนทักษะก็ทำโดยการประเมินค่าการกระทำจากการสอบเพียงครั้งเดียวทำให้เกิดการผิดพลาดได้ เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะก็หามีน้อย การไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบคะแนนด้านทักษะก็หาของนักศึกษา การวัดทักษะน้อยรายการเกินไปทำให้ไม่ครอบคลุมทักษะของทีมนั้น ๆ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการสร้างแบบทดสอบทักษะ การวัดทักษะก็หาไม่สามารถจะทำพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คนได้ จึงทำให้นักศึกษาที่ยังรออยู่มีเวลาว่างมาก อาจารย์ผู้สอนมีภาระด้านอื่นมากจนไม่มีเวลามาทำการวัดทักษะก็หาออกเวลาเรียน นักศึกษาสนใจการแข่งขันมากกว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว การวัดทักษะก็ทำเฉพาะตัวมีทักษะที่จะวัดหลายรายการทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก การวัดทักษะมากเกินไปทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายและให้ความสนใจน้อยลง การทดสอบทักษะเป็นทีมใช้เวลามาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคะแนนด้านทักษะก็หาให้เหมาะสมได้ ในการวัดผลทางด้านทักษะก็หาอาจารย์ผู้สอนไม่มีผู้ช่วยทำให้เกิดความล่าช้ามาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้ครอบคลุมทักษะย่อยทุกรายการได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการทางด้านทักษะก็หา การแปลผลที่ได้จากทักษะแต่ละรายการออกมาเป็นคะแนนทำได้ยาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถเลือกใช้แบบทดสอบทักษะก็หาให้เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาได้ อาจารย์ผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบทักษะ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบทักษะให้มีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรงได้

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการวัดผลด้านทักษะของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05

7. ปัญหาการดำเนินการวัดผลด้านเจตคติ

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถวัดเจตคติของนักศึกษาด้วยวิธีสอบข้อเขียน อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาเป็นรายบุคคล การ

ไม่มีเกณฑ์ในการแบ่งคะแนนวิชากิจกรรมพลศึกษาให้สอดคล้องกับงานเจตคติที่เหมาะสม อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาได้ทุกคน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถแปลพฤติกรรมของนักศึกษาออกมาเป็นคะแนนได้อย่างเหมาะสมและยุติธรรม การวัดเจตคติโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตัดสินพฤติกรรมของนักศึกษาให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริงได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตั้งคำถามเพื่อวัดเจตคติได้เมื่อต้องการใช้วิธีสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกนอกเวลาเรียน

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถแปลพฤติกรรมของนักศึกษาออกมาเป็นคะแนนได้อย่างเหมาะสมและยุติธรรม อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตัดสินพฤติกรรมของนักศึกษาให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริงได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตั้งคำถามเพื่อวัดเจตคติได้เมื่อต้องการใช้วิธีสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถวัดเจตคติของนักศึกษาด้วยวิธีสอบข้อเขียน การไม่มีเกณฑ์ในการแบ่งคะแนนวิชากิจกรรมพลศึกษาให้สอดคล้องกับงานเจตคติที่เหมาะสม อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาได้ทุกคน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมนักศึกษาที่แสดงออกนอกเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาเป็นรายบุคคล การวัดเจตคติโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาเป็นรายบุคคล อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาได้ทุกคน อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกนอกเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถแปลพฤติกรรมของนักศึกษาออกมาเป็นคะแนนได้อย่างเหมาะสมและยุติธรรม อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตั้งคำถามเพื่อวัดเจตคติได้เมื่อต้องการใช้วิธีสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตัดสินพฤติกรรมของนักศึกษาให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริงได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถวัดเจตคติของนักศึกษาด้วยวิธีสอบข้อเขียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติ การไม่มีเกณฑ์ในการแบ่งคะแนนวิชา

วิชาการจรรยาพลศึกษา เพื่อผลทางค่านเจตคติที่เหมาะสม การวัดเจตคติโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดั้มมาก เรียงตามลำดับคือ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาเป็นรายบุคคล การวัดเจตคติโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตัดสินพฤติกรรมของนักศึกษาให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริงได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกนอกเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถวัดเจตคติของนักศึกษาคด้วยวิธีสอบข้อเขียน การไม่มีเกณฑ์ในการแบ่งคะแนนวิชาการจรรยาพลศึกษา เพื่อผลทางค่านเจตคติที่เหมาะสม อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาได้ทุกคน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตั้งคำถามเพื่อวัดเจตคติได้เมื่อต้องการใช้วิธีสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถแปลพฤติกรรมของนักศึกษาออกมาเป็นคะแนนได้อย่างเหมาะสมและยุติธรรม

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์นักศึกษารายบุคคล อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตัดสินพฤติกรรมของนักศึกษาให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริงได้ การไม่มีเกณฑ์การแบ่งคะแนนวิชาการจรรยาพลศึกษา เพื่อผลทางค่านเจตคติที่เหมาะสม อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตั้งคำถามเพื่อวัดเจตคติได้เมื่อต้องการใช้วิธีสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกนอกเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาได้ทุกคน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถวัดเจตคติของนักศึกษาคด้วยวิธีสอบข้อเขียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถแปลพฤติกรรมของนักศึกษาออกมาเป็นคะแนนได้อย่างเหมาะสมและยุติธรรม การวัดเจตคติโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถวัดเจตคติของนักศึกษาคด้วยวิธีสอบข้อเขียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติ การไม่มีเกณฑ์ในการแบ่งคะแนน

วิชากิจกรรมพลศึกษาเพื่อผลทางกาย เจตคติที่เหมาะสม อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกนอกเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถแปลพฤติกรรมของนักศึกษาออกมาเป็นคะแนนได้อย่างเหมาะสมและยุติธรรม การวัดเจตคติโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตั้งคำถามเพื่อวัดเจตคติได้เมื่อต้องการใช้วิธีสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาได้ทุกคน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตัดสินพฤติกรรมของนักศึกษาให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริงได้ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาเป็นรายบุคคล

เมื่อรวมทุกกลุ่มวิทยาลัยครูแล้ว อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดั้มาก เรียงตามลำดับคือ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาเป็นรายบุคคล อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถวัดเจตคติของนักศึกษาด้วยวิธีสอบข้อเขียน การไม่มีเกณฑ์ในการแบ่งคะแนนวิชากิจกรรมพลศึกษาเพื่อผลทางกาย เจตคติที่เหมาะสม อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตัดสินพฤติกรรมของนักศึกษาให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริงได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาได้ทุกคน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตั้งคำถามเพื่อวัดเจตคติได้เมื่อต้องการใช้วิธีสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกนอกเวลาเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถแปลพฤติกรรมของนักศึกษาออกมาเป็นคะแนนได้อย่างเหมาะสมและยุติธรรม การวัดเจตคติโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการวัดผลด้านเจตคติของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ปัญหาด้านการประเมินผลการเรียน

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงประสบปัญหาในระดั้มาก เรียงตามลำดับคือ นักศึกษาที่สอบไม่ครบตามรายการวัดผลในวิชาเรียนทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการประเมินผลร่วมกับนักศึกษาอื่น การขาดคู่มือและอุปกรณ์ในการประเมินผลการเรียน การประเมินผลการเรียนในหลาย ๆ ด้านทำให้ต้องเสียเวลามาก เวลาในการประเมินผล

มีไม่เพียงพอเพราะวิทยาลัยมีกิจกรรมมาก การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านิยมของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลค่านิยมของนักศึกษาที่เกิดจากการเรียนได้ การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านิยมของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน การประเมินผลการเรียนโดยวิธีอิงกลุ่มไม่ยุติธรรมเพราะนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนแตกต่างกัน การประเมินผลการเรียนโดยวิธีอิงเกณฑ์ทำได้ยากเพราะไม่มีแบบสอบถามที่เป็นมาตรฐานใช้วัด นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางประสบปัญหาในระดับมาก เรื่องความสำคัญคือ การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านิยมของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน การขาดคู่มือและอุปกรณ์ในการประเมินผลการเรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลค่านิยมของนักศึกษาที่เกิดจากการเรียนได้ การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านิยมของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน การประเมินผลการเรียนโดยวิธีอิงกลุ่มไม่ยุติธรรมเพราะนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนแตกต่างกัน การประเมินผลการเรียนในหลาย ๆ ด้านทำให้ต้องเสียเวลามาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลค่านิยมของนักศึกษาตลอดภาคเรียนได้ การประเมินผลการเรียนโดยวิธีอิงเกณฑ์ทำได้ยากเพราะไม่มีแบบสอบถามที่เป็นมาตรฐานใช้วัด นักศึกษาที่สอบไม่ครบตามรายการวัดผลในวิชาเรียนทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการประเมินผลร่วมกับนักศึกษาอื่น เวลาในการประเมินผลมีไม่เพียงพอเพราะวิทยาลัยมีกิจกรรมมาก อาจารย์ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในสถิติค่านิยมการวัดและประเมินผล นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือประสบปัญหาในระดับมาก เรื่องความสำคัญคือ เวลาในการประเมินผลมีไม่เพียงพอเพราะวิทยาลัยมีกิจกรรมมาก การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านิยมของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน การประเมินผลการเรียนโดยวิธีอิงเกณฑ์ทำได้ยากเพราะไม่มีแบบสอบถามที่เป็นมาตรฐานใช้วัด การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านิยมของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน การขาดคู่มือและอุปกรณ์ในการประเมินผลการเรียน การประเมินผลการเรียนโดยวิธีอิงกลุ่มไม่ยุติธรรมเพราะนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลค่านิยมของนักศึกษาตลอดภาคเรียนได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลค่านิยมของนักศึกษาตลอดภาคเรียนได้ การประเมินผลการเรียนในหลาย ๆ ด้าน

ทำให้ต้องเสียเวลามาก นักศึกษาที่สอบไม่ครบตามรายการวัดผลในวิชาเรียนทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการประเมินผลร่วมกับนักศึกษาอื่น นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การประเมินผลการเรียนโดยใช้วิธีอิงกลุ่มไม่ยุติธรรมเพราะนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนแตกต่างกัน การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านข้อเขียนของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน เวลาในการประเมินผลมีไม่เพียงพอเพราะวิทยาลัยมีกิจกรรมมาก การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลค่านพัฒนาการของนักศึกษาตลอดภาคเรียนได้ การขาดคู่มือและอุปกรณ์ในการประเมินผลการเรียน การประเมินผลการเรียนในหลาย ๆ ด้านทำให้ต้องเสียเวลามาก อาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจในสถิติค่านการวัดและประเมินผล การประเมินผลการเรียนโดยใช้วิธีอิงเกณฑ์ทำได้ยากเพราะไม่มีแบบสอบที่เป็นมาตรฐานใช้วัด นักศึกษาที่สอบไม่ครบตามรายการวัดผลในวิชาเรียนทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการประเมินผลร่วมกับนักศึกษาอื่น อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่เพียงพอ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลค่านคุณธรรมของนักศึกษาที่เกิดจากการเรียนได้

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การประเมินผลการเรียนในหลาย ๆ ด้านทำให้ต้องเสียเวลามาก การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านข้อเขียนของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน การประเมินผลการเรียนโดยใช้วิธีอิงกลุ่มไม่ยุติธรรมเพราะนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนแตกต่างกัน การประเมินผลการเรียนโดยใช้วิธีอิงเกณฑ์ทำได้ยากเพราะไม่มีแบบสอบที่เป็นมาตรฐานใช้วัด อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินค่านคุณธรรมของนักศึกษาที่เกิดจากการเรียนได้ การขาดคู่มือและอุปกรณ์ในการประเมินผลการเรียน การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในสถิติค่านการวัดและประเมินผล อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลค่านพัฒนาการของนักศึกษาตลอดภาคเรียนได้ เวลาในการประเมินผลมีไม่เพียงพอเพราะวิทยาลัยมีกิจกรรมมาก นักศึกษาที่สอบไม่ครบตามรายการวัดผลในวิชาเรียนทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการประเมินผลร่วมกับนักศึกษาอื่น นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษา

ประสบปัญหาในระดับน้อย

อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การขาดคู่มือและอุปกรณ์ในการประเมินผลการเรียน การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลคำขอเขียนของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลคำปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในสถิติด้านการวัดและประเมินผล เวลาในการประเมินผลมีไม่เพียงพอเพราะวิทยาลัยมีกิจกรรมมาก การประเมินผลการเรียนโดยวิธีอิงเกณฑ์ทำได้ยากเพราะไม่มีแบบสอบที่เป็นมาตรฐานใช้วัด การประเมินผลการเรียนโดยใช้วิธีอิงกลุ่มไม่ยุติธรรมเพราะนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลคำพัฒนาการของนักศึกษาตลอดภาคเรียนได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลคำคุณธรรมของนักศึกษาที่เกิดจากการเรียนได้ นักศึกษาที่สอบไม่ครบตามรายการวัดผลในวิชาเรียนทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการประเมินผลร่วมกับนักศึกษาอื่น อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่เพียงพอ การประเมินผลการเรียนในหลาย ๆ ด้านทำให้ต้องเสียเวลามาก

เมื่อรวมทุกกลุ่มวิทยาลัยครูแล้ว อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลคำขอเขียนของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลคำปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน การขาดคู่มือและอุปกรณ์ในการประเมินผลการเรียน การประเมินผลการเรียนโดยวิธีอิงกลุ่มไม่ยุติธรรมเพราะนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนแตกต่างกัน เวลาในการประเมินผลมีไม่เพียงพอเพราะวิทยาลัยมีกิจกรรมมาก การประเมินผลการเรียนโดยใช้วิธีอิงเกณฑ์ทำได้ยากเพราะไม่มีแบบสอบที่เป็นมาตรฐานใช้วัดการประเมินผลการเรียนในหลาย ๆ ด้านทำให้ต้องเสียเวลามาก อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลคำคุณธรรมของนักศึกษาที่เกิดจากการเรียนได้ อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลคำพัฒนาการของนักศึกษาตลอดภาคเรียนได้ นักศึกษาที่สอบไม่ครบตามรายการวัดผลในวิชาเรียนทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการประเมินผลร่วมกับนักศึกษาอื่น อาจารย์ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในสถิติด้านการวัดและประเมินผล นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับวิชาด้านการประเมินผลการเรียน
ของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ

.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่มีวุฒิระดับ
ปริญญาตรี แสดงว่าคุณวุฒิของอาจารย์พลศึกษายังไม่มีความเหมาะสม โดยเฉพาะการสอน
นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนควรมีวุฒิปริญญาโทเป็นอย่างต่ำ ดังที่
วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ ได้กล่าวไว้ว่า "อาจารย์พลศึกษาที่สอนในระดับอุดมศึกษาควรมี
วุฒิระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก"¹

อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี และมีประสบการณ์การสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษาในระดับอุดมศึกษามาแล้วระหว่าง 6-10 ปี แสดงว่า อาจารย์
พลศึกษาในวิทยาลัยครูมีวัยวุฒิเหมาะสมและมีประสบการณ์ในการทำงานมากพอสมควร ซึ่ง
ดอลตัน (Dolton) ได้กล่าวไว้ว่า "ประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากสำหรับ
อาจารย์ผู้สอน"² และ คอริ (Kori) ได้ทำการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์
น้อยกว่า 4 ปี มีความคิดเห็นที่ไม่มีปัญหาอะไรในการสอน และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์
มากกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นว่าการสอนพลศึกษามีปัญหามากกว่าเพราะเหตุผลที่ว่าเขามี

¹วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, "คำบรรยายวิชาการบริหารพลศึกษา," ภาควิชาพลศึกษา,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2526.

² Robert E. Dolton, "A Comparative Appraisal of Supervising
and Student Teacher Performance as an Evaluation Technique in
Student Teaching Program, "Dissertation Abstracts International
26(August 1959) : 891A.

ประสบการณ์มากกว่านั้นเอง¹ ดังนั้นอาจารย์พลศึกษาที่สอนในวิทยาลัยครูควรมีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป เพราะอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมากจะสามารถเข้าใจถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในการวัดและประเมินผลได้ดี

อาจารย์พลศึกษามีวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอนในแต่ละภาคเรียน 4 วิชาขึ้นไป และมีชั่วโมงที่ทำการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา 11-15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นอกจากงานด้านการสอนแล้วอาจารย์พลศึกษายังทำงานด้านอื่นให้วิทยาลัยอีก แสดงว่าอาจารย์พลศึกษาจะต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนมากพอสมควร เพราะวิชากิจกรรมพลศึกษาแต่ละวิชาจะต้องวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ หากอาจารย์พลศึกษาไม่สามารถแบ่งเวลาให้กับทุกวิชาที่สอนได้เพียงพอแล้วย่อมทำให้ประสิทธิภาพในการสอนลดลงได้

อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมประชุม อบรม หรือสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชากิจกรรมพลศึกษา ซึ่งเคลลี เฮอร์มานอวิช และสมิธ (Kelly Hermanowic, and Smith) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการฝึกหัดครูของไทย และพบว่า อาจารย์ที่สอนในสถาบันฝึกหัดครูจำนวนไม่น้อยที่มีประสบการณ์และการศึกษาอบรมยังไม่เพียงพอ² ผู้วิจัยเห็นว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่อาจารย์พลศึกษาต้องหาโอกาสเข้าร่วมเพื่อหาประสบการณ์หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอันจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนตลอดจนการวัดและประเมินผลได้

¹Lea Jean Kori, "Instructional Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," 5181 A.

²ธีระ รุณเจริญ, "แนวทางเกี่ยวกับการฝึกหัดครู" ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 1 (ม.ค.-เม.ย. 2521), หน้า 30-31.

2. สภาพปัญหาที่งานระเบียบการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูอย่างลึกซึ้ง แสดงว่านักศึกษาไม่ใ้ศึกษาระเบียบการวัดและประเมินผลให้เข้าใจเสียก่อนทั้งแก่เริ่มเรียนภาคเรียนแรก เมื่อมีปัญหาที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเกิดขึ้นก็ตกเป็นภาระของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งโดยปกติแล้วก่อนเปิดภาคเรียนทางวิทยาลัยจะจัดปฐมนิเทศ นักศึกษาใหม่ทุกปี และก่อนจะเริ่มเรียนในแต่ละวิชาอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะชี้แจงระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนวิชานั้น ๆ ทั่วๆ ไป นักศึกษาที่ไม่สนใจฟังตอนปฐมนิเทศหรือไม่เข้าเรียนในช่วงแรกของแต่ละวิชา ก็จะไม่ทราบรายละเอียดข้อบ่งชี้ของระเบียบการวัดและประเมินผลอย่างถ่องแท้ จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้

อาจารย์ผู้สอนที่ความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูที่เขียนไว้ไม่ได้อธิบายถึงการนำไปใช้อย่างละเอียดอาจารย์ผู้สอนจึงต้องตีความเอง ทำให้การใช้ระเบียบแตกต่างกัน เช่น เวลาเรียน 80% นับวันสอบด้วยหรือไม่ หรือนับเฉพาะวันเปิดเรียนจนถึงวันสุดท้ายของการเรียน วันหยุดนับหรือไม่ เป็นต้น ดังนั้นจึงเกิดปัญหาขึ้นได้อันจะมีผลกระทบต่อถึงนักศึกษาด้วย

ผลการทดสอบรายคู่ทางค่านี้นพบว่า กลุ่มนครหลวงมีปัญหาแตกต่างจากกลุ่มภาคกลาง ซึ่งกลุ่มนครหลวงประสบปัญหาน้อยกว่าโดยเฉพาะสภาพปัญหาที่นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูอย่างลึกซึ้งนั้น อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาในกลุ่มนครหลวงอยู่ในสภาพแวดล้อมอันเป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้นักศึกษาต้องมีความกระตือรือร้น และมีการแข่งขันกันอยู่เสมอในการดำรงชีวิตอยู่ ทางการศึกษาก็เช่นกัน นักศึกษาจึงมีความสนใจในเรื่องระเบียบต่าง ๆ ของสถานศึกษาเพื่อให้ได้โอกาสทางการศึกษามากกว่าผู้อื่น ดังนั้นนักศึกษากลุ่มนครหลวงจึงมีปัญหาน้อยในเรื่องระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูน้อยกว่านักศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ซึ่งอยู่ต่างจังหวัดและมีสภาพแวดล้อมที่ไม่มีการแข่งขันกันมากนัก

3. สภาพปัญหาที่งานแบบทดสอบทักษะ ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์พลศึกษาภาคภูมิใจและอุปถัมภ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา ความจริงแล้วคู่มือในการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาที่เป็นของต่างประเทศและมีมาตรฐานก็มีมากหากแต่ยังไม่มีการใ้สนใจนำมาทดลองสร้างแบบทดสอบทักษะเพื่อใ้กับนักศึกษาไทยอย่างจริงจัง ส่วนอุปถัมภ์ในการ

สร้างนั้นก็อาจจะต้องลงทุนซื้อหรือกักแปลงใช้วัสดุที่มีอยู่ในประเทศที่ราคาไม่แพงและหาได้ง่าย เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณด้วย

แบบทดสอบทักษะกีฬาบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุจากการขาดคำแนะนำ วิชาการมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา หรือขาดการประสานงานและการปรึกษารวบรวมระหว่างอาจารย์ผู้สอน ที่จะร่วมมือกันในการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬามาตรฐานสำหรับนักศึกษาไทยใช้โดยเฉพาะ จึงทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาที่เป็นมาตรฐานขึ้นใช้เองสำหรับนักศึกษาไทย มีประโยชน์ต่อวิชาชีพพลศึกษามาก ทั้งที่สมคิด บุญเรือง โค้ชกล่าวไว้ว่า "การมีแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานมีความมั่นคงและมีความเชื่อมั่นสูง เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผลิตบุคลากรทางพลศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้น"¹

4. สภาพปัญหาการดำเนินการวัดผลด้านความรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาคเพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย จากสาเหตุนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่จึงสอบเอาแค่อ่านเท่านั้นแต่จะไม่ได้ให้ความสำคัญกับวิชาที่มีหน่วยกิตมากซึ่งจะมีผลต่อระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า ดังนั้นอาจารย์พลศึกษาจะต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา ทั้งผลการวิจัยของ มายเร็ด และไอดา (Myrle and Ida) ที่ว่าความสนใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมีน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครู และความสามารถในการจัดเตรียมให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน²

คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อยทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถออกข้อสอบเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ ซึ่งปัญหานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมบูรณ์ นิ่งเมือง ที่พบว่า

¹สมคิด บุญเรือง, การวัดผลในวิชาพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนสตรีเนติศึกษา แผนกการพิมพ์, 2520), หน้า 24.

²James J. Myrle and Webb M. Ida, "Why Girls "Sit out" During Physical Education Lesson, Physical Educator 57 (November 1965) :

การจัดและดำเนินการโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการระดับปริญญาตรีวิชาเอกพลศึกษา ประสบปัญหามากในเรื่องขาดความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ โสภณศึกษา และขาดตำราเอกสารอ่านประกอบในวิชาภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี¹ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวิทยาลัยครูแต่ละแห่งไม่สามารถจัดบริการเหล่านี้ให้ได้ดี เนื่องจากมีความจำกัดในเรื่องกำลังเจ้าหน้าที่และงบประมาณ นอกจากนี้อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีอยู่จำนวนน้อย และงานประจำคือการผลิตครูพลศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงและระดับปริญญาตรี และยังต้องสอนวิชาพลศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาในวิทยาลัยครูวิชาเอกอื่น ๆ ด้วย จึงไม่มีเวลาพอที่จะทำการค้นคว้าวิจัยเพื่อเขียนตำราประกอบวิชาการสอนได้

ผลการทดสอบรายกลุ่มทางค่านี้นพบว่า กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาแตกต่างจากกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบปัญหาน้อยกว่า โดยเฉพาะสภาพปัญหา คະแนนในการสอบข้อเขียนปลายภาคมีน้อย นักศึกษาไม่หวังผลจากการสอบข้อเขียนนั้นอาจเป็นเพราะว่านักศึกษากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสภาพทางเศรษฐกิจในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่นักศึกษาจึงมีความกระตือรือร้นทางการศึกษามาก เพื่อที่จะให้จบการศึกษาโดยเร็วและสามารถหางานทำได้เร็วขึ้น ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจึงมีความสนใจในการเรียนมาก ดังนั้นปัญหาที่นักศึกษาให้ความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาคจึงมีน้อยกว่านักศึกษาในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเป็นส่วนมาก

5. สภาพปัญหาการดำเนินการวัดผลค่านสมรรถภาพทางกาย ผลการวิจัยพบว่า ขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะอาจารย์พลศึกษามีความคิดว่า การทดสอบสมรรถภาพทางกายจำเป็นต้องใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่มีเกณฑ์เปรียบเทียบอยู่แล้ว ซึ่งจำเป็นต้องใช้สถานที่และอุปกรณ์เป็นพิเศษ

¹ สมบูรณ์ มิ่งเมือง, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), บทคัดย่อ.

ความจริงแล้วการทดสอบสมรรถภาพทางกายอาจคัดแปลงแบบทดสอบและเครื่องมือทดสอบให้เหมาะกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ได้

การวัดสมรรถภาพทางกายมีรายการที่จะวัดหลายอย่างทำให้สิ้นเปลืองเวลา มาก สาเหตุเนื่องจากการวัดสมรรถภาพทางกายจำเป็นต้องวัดหลายอย่างจึงจะสามารถ ประเมินผลได้ว่าใครมีสมรรถภาพทางกายอยู่ในระดับใด การวัดไม่จำเป็นต้องทำ พร้อมกันครั้งเดียวหลายอย่างแต่อาจจะวัดทีละอย่างในช่วงท้ายของชั่วโมงการเรียนวิชา กิจกรมพลศึกษา ตามความเหมาะสมของสภาพการณ์ที่สามารถจัดทำได้ภายในวิทยาลัย และให้นักศึกษาได้มีส่วนช่วยในการวัดด้วย โดยอาจารย์พลศึกษาคอยแนะนำและดูแล อย่างใกล้ชิด จะช่วยประหยัดเวลาในการวัดได้มากกว่าที่อาจารย์ผู้สอนจะวัดคนเดียว

6. สภาพปัญหาการดำเนินการวัดผลด้านทักษะ ผลการวิจัยพบว่าทำให้คะแนน ทักษะกีฬาโดยการประเมินค่าการกระทำจากการสอบเพียงครั้งเดียวทำให้เกิดการฉีกขาด ได้ ผู้วิจัยเห็นว่าการที่ให้นักศึกษามีสิทธิ์สอบทักษะแต่ละอย่างเพียงครั้งเดียวจะทำให้ นักศึกษา จำเป็นต้องเตรียมตัวหมั่นฝึกซ้อมจนเกิดความชำนาญ เพราะกลัวผลในการสอบแต่ละครั้ง อาจารย์ผู้สอนก็จะไต่ถามความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา แต่จะต้องเปิดโอกาสให้ นักศึกษาได้มีเวลาฝึกซ้อมพอสมควร และทำการวัดทุกครั้งหลังจากสอนทักษะแต่ละอย่าง เรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดปัญหาทางด้านเวลาในการวัดผล ทั้งที่ สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โภชนศา ได้กล่าวไว้ว่า "การวัดผลที่ดีควรจะได้มีการวัดต่อเนื่องกันไปอย่าง สม่ำเสมอและตรงตามแผนที่ได้วางไว้"

เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะกีฬามีน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เคลลี เออร์มาโนวิก และสมิธ ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการฝึกหัดครูของไทย และพบว่า วิทยาลัยครูต่าง ๆ ยังมีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่เพียงพอ² ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีภาควิชาต่าง ๆ ในความรับผิดชอบเป็นจำนวน

¹สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โภชนศา, การประเมินผลการเรียนการสอน, (พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 12.

²ธีระ ภูษิเจริญ, "แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกหัดครู." ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย ขอนแก่น, หน้า 30-31.

มาก จึงทำให้การจัดสรรงบประมาณไปสู่ภาควิชาพลศึกษามีจำนวนจำกัด นอกจากนี้
งบประมาณจากกรมการฝึกหัดครูที่จัดสรรให้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งก็มีจำนวนจำกัด
เพราะกรมการฝึกหัดครูมีวิทยาลัยครูในสังกัดถึง 36 แห่งจึงมีผลทำให้วิทยาลัยครูแต่ละ
แห่งขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ทางวิชาพลศึกษา

7. สภาพปัญหาการดำเนินการวัดผลค่านเจตคติ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์
ผู้สอนไม่มีเวลาในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยเห็นว่า
อาจารย์พลศึกษาอาจจะไม่ได้จัดทำโครงการไว้ก่อนว่าจะวัดในเรื่องอะไร และมีเจตคติ
ค่านิยมบางอย่างที่จำเป็นต่อวัด เพราะการวัดเจตคติจะทำได้เมื่อผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรม
ออกมา เท่านั้น จะเห็นได้ว่าในการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาแทบจะไม่มีการวัด
ผลค่านเจตคติเลย ดังที่ สมชาย ชรรวมโกศล สรุปผลการวิจัยว่า "ค่านเจตคติ การ
สังเกตนักเรียนจำนวนมากและสังเกตหลายอย่างในเวลาเดียวกันทำได้ไม่ทั่วถึง นักเรียน
มีจำนวนมากไม่สามารถวัดเจตคติได้ครบทุกด้านครบทุกคน โดยเฉพาะแบบสัมภาษณ์เป็นราย
บุคคลทำได้ยาก"¹

อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติ เนื่องจาก
การวัดผลค่านเจตคติมีความยุ่งยากและมีข้อจำกัดที่จะวัดหลายอย่าง อีกหนึ่งเจตคติเป็นเรื่อง
ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังที่กู๊ด (Good) ได้กล่าวว่า "เจตคติเกิดจากการเรียนรู้
ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นเจตคติจึงเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงได้"² จึงเป็นปัญหา
สำหรับอาจารย์ผู้สอนมากในการที่จะสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติให้เหมาะสม
กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้

8. สภาพปัญหาคำถามการประเมินผลการเรียน ผลการวิจัย พบว่า การกำหนด
สัดส่วนในการประเมินผลค่านข้อเขียนและค่านปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน
ซึ่งในระยะเริ่มข้อบังคับสภาพการฝึกหัดครูได้เปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้สอนสามารถกำหนดสัดส่วน

¹สมชาย ชรรวมโกศล, "ปัญหาการวัดผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร".

²Carter V. Good, Dictionary of Education (New York : McGraw
Hill Book Co., 1959), p.48.

ในการประเมินผลเองได้ตามความเหมาะสม จากระเบียบข้อ 5.1 ว่า "ให้มีการประเมินผลทุกรายวิชาที่เรียนในภาคเรียนหนึ่ง ๆ การวัดผลต้องทำตลอดภาคเรียนโดยวิธีต่าง ๆ เช่นการสอบย่อย การรายงาน การทำงานกลุ่ม การสอบกลางภาคเรียนและการสอบปลายภาคเรียน การลิกคะแนนเก็บระหว่างภาคให้อยู่ระหว่างร้อยละ 50 ถึง 80 เว้นแต่วิชาที่วิทยาลัยศรกำหนดให้ประเมินในลักษณะอื่น"¹ ดังนั้นอาจารย์พลศึกษาแต่ละคนย่อมจะกำหนดสัดส่วนระหว่างคะแนนเก็บตลอดภาคคือค่านปฏิบัติกับคะแนนสอบปลายภาคคือค่านข้อเขียนแตกต่างกันตามความสึคะเห็นของแต่ละคน ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของวิชาและระดับความยากง่ายด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. สภาการฝึกหัดครูควรจะได้จัดทำคู่มือ ระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียน ให้เด่นชัดขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ได้เป็นแนวทางให้อาจารย์ในวิทยาลัยศรนำไปปฏิบัติได้ดีขึ้น และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน
2. ควรมีการจัดประชุม อบรม หรือสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ระหว่างอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยศรทั่วประเทศ เพื่อร่วมกันสร้างเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน วิธีการวัดและประเมินผล และสร้างแบบทดสอบในการวัดที่เป็นมาตรฐานของแต่ละวิชากิจกรรมพลศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้อาจารย์พลศึกษาของแต่ละวิทยาลัยศรนำไปใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และเป็นการนำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไข
3. ฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยศรเป็นหน่วยงานนำความรู้ใหม่ ๆ ด้านการวัดผลและประเมินผลมายังอาจารย์ผู้สอน เพื่ออาจารย์จะได้มีความรู้ความเข้าใจเทคนิคการวัดผลและประเมินผลใหม่ ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

¹กรมการฝึกหัดครู, "ข้อบังคับสภาการฝึกหัดครูว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาคตามหลักสูตรของสภาการฝึกหัดครู พ.ศ. 2523," (กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู, 2523).

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาในระดับการศึกษาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีก เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงในการวัดและประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาในระดับการศึกษาที่ต่างกัน
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาในระดับปริญญาตรี ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาในวิทยาลัยครู
3. ควรมีการศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาอื่น ๆ อีก เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงในการวัดและประเมินผลการเรียนของทุก ๆ วิชา

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย